

[Lowzow.]

kan klare sig selv, og som derved bliver ineffektivt, og som vil koste resten af samfundet noget.

Det er ikke nødvendigt. Dansk landbrug kan meget let fortsat være en stor indtægtskilde og endda blive en endnu større indtægtskilde for hele samfundet. Det er den størst mulige frihed i den politiske lovgivning omkring landbruget, der skal til. Der er ikke nogen, der siger, der skal råde den stærkeres ret af denne grund, men man skal simpelt hen vurdere ethvert indgreb, om det er nødvendigt, om det er noget, vi absolut skal have lagt ind. Så tilpasser dette erhverv sig, bedre end noget andet erhverv, meget hurtigt de aktuelle forhold. Vi har set nu i næsten hundrede år, hvordan dansk landbrug gang på gang har formået at tilpasse sig de betingelser, som udlandet, som resten af verden, har stillet os. Trods det, at det har betydet total omvæltning i vores produktion, trods det, at det har betydet store indgreb i den enkeltes mulighed for at drive det landbrug, han brød sig om i første omgang, så har man fundet frem til det, der var afsætningsmulighed for, og det, der kunne bruges.

Det, det gælder om i denne sal, er at betragte landbruget som ethvert andet erhverv og ikke som et partipolitisk objekt, lave en lovgivning, som fremmer produktionen, som fremmer økonomien og dermed fremmer landbrugets betydning for hele resten af samfundet.

Formanden:

Allerede nu vil jeg meddele, at jeg forsøger at få gennemført godkendelsen af de suppleanter, som skal indtræde, inden midt-dagspausen, altså efter næste taler.

Ole Olsen (SF):

Der er jo en afgrund imellem hr. Kofoeds planer om at fordoble den animalske produktion på 10 år og så de oplæg, vi hører i dag om den tilstand, der er i landbruget.

Jeg synes, det væsentligste ved denne debat måske ikke så meget er, at vi skal forsøge at forcere en animalsk produktion. Det væsentlige i mine øjne, i mit partis øjne, er nok spørgsmålet, om vi er i stand til at bevare det danske landbrug som et familieb-
brug, som det brug, vi kender, som den

ejendomsform, vi kender. Og jeg synes også, man her skal lægge væsentlig vægt på at forsøge at tilrettelægge hele landbrugs-
politikken ud fra det synspunkt.

Det grundlæggende ved det fald, vi oplever i den animalske produktion, er vel simpelt hen den aldersfordeling, vi i dag har i landbruget. Vi har en bunke gamle landmænd, og vi ser ikke nogen stor tilstrømning til erhvervet af unge, og jeg er såmænd ikke sikker på, det er, fordi onde politikere sidder herinde og ødelægger tingene for landbruget. Jeg tror, det er en udvikling, der er kommet i gang, og jeg tror, det kan være en udvikling, der er ønskelig at bremse, men som nok er meget svær at bremse.

Hvis vi skal gøre noget for at opretholde den animalske produktion bare på det nuværende niveau, så er det nok nødvendigt, at der bliver grebet ind. Det sted, vi først og fremmest skal gribe ind, er vel nok jordpolitikken. Vi må sørge for, at jorden faktisk bliver hos de mennesker, som dyrker den, tilhører dem, og sørge for, at de har rimelige arbejdsvilkår.

Jeg vil godt sige, at mit parti ikke har noget imod at være med til at give et overvejende incitament til den animalske produktion, men en betingelse for sådanne overvejelser må være, at venstre og også andre partier holder op med ustandselig at komme rendende og vil have afskaffet skat på jorden, vil have afskaffet kapitalvindingsskatten.

Der har været meget lykke over, at vi er gået ind i EF. Dette har selvfølgelig medført højere priser på de animalske varer, men minsandten da også højere priser på korn. Vi har i dag måske et dårligere forhold mellem kornproduktionen og det, der kommer ovenpå, den animalske produktion, end vi havde, inden vi kom ind i EF. Det gælder i hvert tilfælde for fjerkræproduktionen, det gælder for ægproduktionen. Det har efter min opfattelse ikke været nogen lykke for danske landmænd, at vi har fået en høj kornpris. Det havde vi måske nok fået fra verdensmarkedet i øvrigt, så de fordele, der ligger i medlemskabet af EF, er nok stærkt overvurderede.

Det, det drejer sig om, hvis vi skal give en opmuntring, må altså være, at vi snarere skal have forøget afstanden mellem kornprisen og den animalske produktion. Den støt-